

Δέκα χρόνια μετά την εκστρατεία των Επτά, ο βασιλιάς Άδραστος είδε να μαζεύονται στην αυλή του τα παιδιά τους. Ο δικός του ο γιος, ο Αιγιαλέας, ήταν ανάμεσά τους. Κι ήρθαν ακόμα ο Θέρσανδρος, γιος του Πολυνείκη (κατά μια εκδοχή, με τα δυο αδέρφια του, Άδραστο και Τιμέα) κι ο Διομήδης, γιος του Τυδέα. Κι ο Αλκμέωνας με τον αδελφό του, μάντη Αμφίλοχο, γιοι του Αμφιάραου. Κι ο Σθένελος, γιος του Καπανέα. Κι ο Πολύδωρος, γιος του Ιππομέδοντα. Κι ο Πρόμαχος, γιος του Παρθενοπαίου. Κι ο Μέδοντας, γιος του Ετέοκλου. Κι ο Ευρύαλος, γιος του Μηκιστέα: Δέκα ή δώδεκα ήρωες. Από αυτούς, ο Απολλόδωρος διασώζει τους οκτώ (III 82).

Άκουσε για την εκστρατεία κι έσπευσε ο μάντης Πολύιδος (από την Κόρινθο κατά μια άποψη, από το Άργος κατ' άλλη), απόγονος του Μελάμποδα κι αυτός. Κι από τις Ορνέες της Αργολίδας, έφθασε ο Αθηναίος Πετεός που προσωρινά κατοικούσε εκεί κι από αλλού άλλοι.

Ο Άδραστος παρέθεσε γεύμα προς τιμή τους. Θα τους ακολουθούσε όχι ως αρχηγός αλλά ως συμπαραστάτης. Οι συμβουλές του θεωρήθηκαν πολύτιμες. Δόθηκε όρκος όμοιος με εκείνο των Επτά. Ξεκίνησαν.

Αυτή τη φορά, στη Νεμέα δεν υπήρχε Αρχέμορος (πρώτος θάνατος). Τα σημάδια ήταν αίσια. Στους αγώνες, νικητής αναδείχτηκε ο Θέρσανδρος. Στον Ωρωπό, εκεί όπου η γη κατάπιε τον Αμφιάραο, ο Αλκμέωνας ζήτησε νέα σημάδια από τον πατέρα του. Παρουσιάστηκε μπροστά του το φάντασμα του Αμφιάραου και τον διαβεβαίωσε για το αίσιο πέρας της εκστρατείας. Άλλοι έλεγαν ότι αυτό έγινε στις Ποτνιές, μια κωμόπολη δέκα στάδια μακριά από την Θήβα, πάνω στον ποταμό Ασωπό. Εκεί, υποστήριζαν, η γη κατάπιε τον Αμφιάραο. Η περιοχή είχε άγρια προϊστορία, καθώς σ' αυτήν σταβλίζονταν οι ανθρωποφάγες φοράδες του Γλαύκου (γιου του Σίσυφου και πατέρα του Βελλερεφόντη) που κατασπάραξαν και τον ιδιοκτήτη τους. Γι' αυτό ονόμαζαν τα άλογα «Ποτνιαδες ίππους».

Μετά από όλα αυτά, οι Επίγονοι έφτασαν κάποια στιγμή έξω από την Θήβα.

(τελευταία επεξεργασία, 15 Δεκεμβρίου 2021)